N 104

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srzodę dnia 31 Sierpnia v. s. 1821 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

W I L N O.

Dnia wczorayszego, w mieście naszem uroczyście obchodzone były imieniny N. Cesarza Jmci *Alexandra I.* Zrana odprawiło się nabożeństwo i śpiewany był hymn *Te Deum* we wszystkich kościołach. Wieczorem miasto było oświecone.

Dnia jutrzeyszego, to jest dnia 1 września, o godzinie 9 z rana, w kościele akademickim ś. Jana, odbędzie się nabożeństwo, po którém w sali publicznych posiedzeń uniwersytetu, obchodzona będzie uroczystość otwarcia nauk, w gymnazyum wileńskiem.

Ostatnia gazeta petersburska pod dniem 23 sierpnia datowana, ogłosiła Naywyższy reskrypt J.C.M. do Nayprzewielebnieyszego Metropolity *Serafima*, z podpisem własnoręcznym J. C. M. dnia 19 czerwca r. t.

„Kiedy z woli Naywyższego, Metropolita Michał powołany został z doczesnego tego świata do wieczności, wtedy, w serdeczném oddaniu się Opatrzności Bozkiey, pragnąc mieć Pasterza, posłusznego woli Pańskiey, na to mieysce was wybrałem. Na skutek czego, wydawszy ukaz do Nayświętszego Synodu, o przeznaczeniu was na Metropolitę nowgorodzkiego i sankt-petersburskiego, estońskiego i finlandzkiego, wzywam waszę Wysoką Przewielebność, przybyć do Sankt Petersburga, i rozpocząć nowy ten duchowny zawod. Służyć Bogu w duchu Jego, jak jestem przekonany, równo jest dla was na każdem mieyscu, dokądkolwiek On was pośle. Dla tego proszę Jego łaski, a żeby błogosławił w tém nowém dla was przeznaczeniu, i obdarzył was siłą i duchem czynienia dzieła Jego w zupełney Jego woli, pod nieustanną bacznością Jego pieczy, prowadzenia powierzoney wam owczarni Jego drogą, i pomagania wszelkiemi sposobami do zaszczepienia w sercach Królestwa Jezusa Chrystusa.

„Proszę i was o modlitwy za Mną. Zostaję ku wam zawsze przychylnym."

Przez reskrypt J. C. M. pod dniem 11 sierpnia, rzeczywisty radca stanu Hrabia *Wasiljew*, cywilny gubernator tulski, mianowany kawalerem orderu ś. *Anny* 1szey klassy.

Wołyński gubernijalny pocztmeister, radca tytularny *Połoński*, d. 18 lipca mianowany kawalerem orderu ś. *Anny* 3ciey klassy.

Kurs petersburski dnia 19 sierpnia: dukat hollenderski nowy 11 r. 90 k., stary 11 r. 70 kop.— Zmiana srebra 2 r. 78 k., 2 r. 79 k.

Nienstający dochod kommissyi umorzenia długow: 68 assygn. - po 101 }
58 brzęczącą monetą — 77½ } procentow.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 7 września.

J. C. Mość Wielki Xiążę *Mikołay* przybył do stolicy tuteyszey dnia 3 b. m. po godzinie 10tey wieczorem, i wysiadł w *Łazienkach* w pałacu królewskim. Nazajutrz dnia 4 przedstawiani Mu byli jenerałowie i oficerowie woysk obu narodów. Poczém wszyscy trzey Wielcy Xiążęta udali się do obozu pod *Powązkami*.

Wczoray zaś, dnia 6 wieczorem o godzinie 9tey, przybyła tu N. Wielka Xiężna *Alexandra Fedorowna*, małżonka W. Xiążęcia *Mikołaja*. Jak tylko W. Xiężna Jeymość stanęła w murach stolicy, natychmiast wszystkie domy oświecono.

Od czasu bawienia w stolicy Wielkich Xiążąt *Mikołaja* i *Michała*, prawie codzień odbywają się wielkie obroty i ćwiczenia woyskowe. Na ten koniec wszystkie półki jazdy ściągnięte zostały pod *Warszawę*.

Dnia 5 b. m. odbył się ogólny popis woyska wszelkiey broni, przez kilka godzin trwający. J. C. Mość Wielki Xiążę, *Konstanty*, w towarzystwie obu Wielkich Xiążąt, dostoynych swych Braci, objeżdżał wszystkie linije uszykowanego woyska, które potém przed swym Naczelnym Wodzem w naywiększey paradzie przeciągało.

Niezliczone mnóstwo widzów obojey płci i wszelkiego stanu; okrywało pola przyległe dla przypatrzenia się temu okazałemu popisowi.

A U S T R Y A.

(z *Gaz. Warsz.*) *Wiedeń dniá 27 sierpnia.* Lord *Walpole* naradza się tu ciągle z Xiążęciem *Metternich*, ministrem interessów zagranicznych, i wyprawił już wiele gońców do rządu swego. Niewiadomo jescze, w jakim celu został wysłany z *Londynu*.

Pewny znakomity kupiec w tuteyszey stolicy odebrał następującą wiadomość z Morei: „Co chwila mamy tu jakąś nowinę. Nie jedna może bydź fałszywą, lub przesadzoną; lecz w ogólności wzmagają się rozruchy we wszystkich okolicach kraju tureckiego. Wypędzeni turcy z *Patras* nie ośmielą się zbliżyć do tego miasta. *Jędrzey Drocosa* dowodzi grekami w tey części Morei; posiada niepospolite talenta i rzadką odwagę. Maynoci znieśli zupełnie, d. 18 lipca, korpus turecki, złożony z kilkuset ludzi, i oszańcowany na górze *Poliglizi*, którey teraz grecy przywrócili dawne nazwisko *Stymphalus*; zdobyli cały obóz, tudzież znaczną ilość prochu i 2 działa. Basza *Selim*, który z 2000 turków broni *Artos* i kilku przyległych twierdz, przeszkadza połączeniu się rozmaitych oddziałów greckich. Wszakże z tak szczupłem woyskiem nic nie potrafi dokazać przeciwko 10 razy większey sile greków. Moreyczykowie prowadzą zamienny handel, dając płody krajowe za proch i broń. Na wyspie Kandyi odnoszą codzień nowe korzyści. W *Colnei*

w ciaśninie morskiey *Engia*, mieszkańcy wyrznęli osadę turecką złożoną z 50 ludzi."

Dnia 17 b. m. zawinęły do *Wenecyi* 3 okręty kupieckie austryackie. Wypłynęły z *Smyrny* d. 17 i 21 lipca. Według powieści dowodzących niemi kapitanów, panowała spokoyność w *Smyrnie*, a pobyt okrętów zagranicznych zmnieyszył obawę tamecznych chrześcijan. Kapitanowie ci widzieli flotę turecką, która niedawno wypłynęła z *Dardanellów*, i stała na kotwicy w kanale *Scio*. Flotylla grecka sposobiła się do uderzenia na nię.

Listy z *Wenecyi* donoszą o zbieraniu się licznego woyska austryackiego w Dalmacyi, mimo znacznych osad w *Zara* i innych miastach. Wzmocniono oraz osady w *Raguzie* i *Cataro*. W prowincyach austryackich we Włoszech nie sądzą, aby dwór wiedeński należał czynnie do woyny z Turcyą, jeśliby wybuchnęła, a choćby nawet Austrya wdała się w tę woynę, kroki jednak nieprzyjacielskie nie zaczęłyby się z Dalmacyi.

TURCYA.

(*z Gaz. warsz.*) *Od granic tureckich dnia 16 sierpnia.* Grecy w *Stambule* zachowują się spokoynie. Rozpaczają prawie o swojém oswobodzeniu, i dla tego starają się tylko nędzne utrzymać życie. Niektórzy okupywali je, płacąc co dzień po kilkaset piastrów, w czasie okrucieństw, jakie turcy popełniali. Sami tylko Xiążęta *Kalimachi* doznali niejakich względów Porty. *Zenki Kalimachi* został mianowany Hospodarem Wołoszczyzny, a bracia jego dotąd jeszcze piastują znakomite urzędy. Grecy, patryoci, przeklinają całą tę rodzinę, którey za zmianą okoliczności trudno będzie utrzymać się przy dzisieyszém znaczeniu.

W Morei zaymują turcy warownie *Patra*, *Lepanto*, *Tripolitza*, *Akrakorinthos*; *Nauplią*, *Medon*, *Koron*, *Novarino* i *Arkadyą*; lecz braknie im żywności. Grecy zaś zaymują wszystkie góry i doliny, oraz *Kalabrita*, *Vostizza*, *Gastuni*, *Pyrgos*, *Dimitzana*, *Sopoto*, *Leontari*, *Prasto*, *Monembasia*, *Kalamatra*, *Alatochori*, *Argos*, *Krinidi* i całą Lukonią, oprócz zamków *Misitra* i *Bordonia*. Posiadają przesmyk ze wszystkiemi wsiami, tudzież *Megara* i *Kordura*, zkąd turcy żadnych posiłków odbierać nie mogą.

Rząd centralny grecki jest w *Dimitzana*, gdzie także założono drukarnią. Chorągiew krzyża powiewa oraz we wszystkich miastach i wsiach Beocyi, Liwadyi, Etolii i Akarnanii. W miastach *Solona*, *Mesolongi*, *Antolika* i *Wrachori* ustanowiono demohierasow, czyli radoów stanu. Ukończono żniwa, a zboże i bydło sprowadzono w góry.

Arcy-biskup *Germanos* zdobył *Lala*, miasto przy górze *Pholos*, o 4 mile od Olimpii. Mieszkający w niém turcy, za pomocą *Jussey* Baszy, umknęli po części do *Patras*. Wspomniony arcybiskup wydał w *Calabrita* list pasterski, z którego kładziemy następujący wyjątek: „Dni doświadczenia, nayukochańsi bracia moi, stały się dla was dniami zwycięztwa; wielu was bowiem otrzymało męczeńską palmę. Dziękujmy Bogu za wyniesienie nasze. Głos sprawiedliwego doszedł do tronu jego. Wszechmocny, który nas zasmucił, gdyśmy stolicę naszę arcy-biskupią opuszczali, pocieszył nas potém i cały Pelopónez oddał w moc naszę. *Lala*, *Dimitzana*, *Koritena*, *Phanari*, *Tripoliza*, *Calabrita*, *Vostizza*, *Monembasia*, są wolne pod chorągwią krzyża. 724 wsi wybawiono od jarzma tureckiego. Okrutni tyrani nasi, oszańcowani w warowniach swoich, czekają tylko, jak ptaki ulatujące do innych krajów, na pomyślną chwilę, aby mogli umknąć; lecz dokąd się obrócą, wszędzie zginą. Mieycie odwagę, nayukochańsi bracia; dokuczający głód wytępi wkrótce wszystkich turków, i za kilka miesięcy niebo uwieńczy wspaniałe nasze usiłowania."

Arnauci i Pandury, zachęceni powstaniem greków, połączyli się z nimi, i naczelnikiem swoim obrali niejakiego *Michaloglu*, greka ze *Stambułu*. Kilkakrotnie już pobił turków z małey Wołoszczyzny. Złączył się z nim także kaimakan w *Krajowa*.

Słychać o wybuchłey rewolucyi w Arabii, która wielkie wrażenie sprawiła w *Stambule*. Pewny buntownik, biegły w alkoranie, i mieniący się prawdziwym potomkiem Proroka *Mahometa*, ma wielu stronników. Uzbroił ich i chodzi po kraju. Liczba stronników jego codzień wzrasta. W Egipcie także miało nastąpić powstanie.

W Turcyi nie wolno naprawiać kościołów chrześcijańskich. Osadzenie skrycie belki w pewnym walącym się kościele, ściągnęła karę pieniężną i cieleśną. W *Smyrnie*, gdzie 15 kościołów nie byłoby zbyteczną liczbą, grecy przeszło od 40 lat mają tylko dwa spalone kościoły, pokryte płótnem; nie można ich bowiem naprawiać. Zakaz ten jest jeszcze surowszym w dalszych miastach azyatyckich. Uciśnieni chrześcijanie muszą często odprawiać nabożeństwo pod gołém niebem.

Smyrna (w Azyi) dnia 17 lipca. Przerwano tu znowu spokoyność, i na publiczney ulicy 4 greków zamordowano. Wszystkie usiłowania Baszy, który chciał temu zapobiedz, były nadaremne; nie ma bowiem dostateczney władzy do ukarania zabóyców. Sklepy pozamykano; handel upadł zupełnie. Inni atoli chrześcijanie nie doznają napaści, i ci, którzy się z rodzinami na okręty schronili, powrócili do domów swoich.

WYSPY JONSKIE.

(*z Gaz. Warsz.*) *Korfu dnia 19 lipca.* Grecy zdobyli miasto *Lala*, które dawniey syn *Alego* Baszy *Janiny*, często napróżno zająć usiłował.

Demetry Ypsylanty, jenerał porucznik naczelnika woyska greckiego w Idryi, udał się do Morei, i przybył razem z *Kantakuzeno* do *Patras*, zkąd kieruje dalszemi obrotami wojennemi. *Aly* Basza, wrócił za pomocą greków do *Janiny*. Cała Grecya powstała.

Cefalonia dnia 19 lipca. Okręt, który tu zawinął ze *Smyrny*, potwierdza wiadomość o zwycięztwie, które grecy odnieśli znowu nad flotą turecką. Na wyspie *Cypru* miało wybuchnąć powstanie. Turcy w *Larneca* napastowali tamecznych konsulów zagranicznych, a nawet banderę francuzką kulami podziurawili.

NIEMCY.

(*z Gaz. warsz.*) *Frankfort dnia 21 sierpnia.* Coraz mocniey odzywa się we wszystkich częściach Europy, a mianowicie w Niemczech, głos za sprawą uciemiężonych greków. Słychać wszędzie o dobrowolnych zasiłkach, na ten cel przeznaczonych. Wychodzi już nawet pismo peryodyczne, poświęcone jedynie sprawie greków. Wydaje je w *Hildburghausen* Doktor *Sickler*, pod napisem: *Anastazya, czyli Grecya pod jarzmem Osmanów, od czasu bitwy pod Kassową roku 1389 i w walce za wolność roku 1821.* Odział 1wszy

pisma tego już wyszedł. Wydał także Karol *Gerber*, były sekretarz posła heskiego przy związku niemieckim, ulotne pisemko, pod tytułem; *Grecya i obecna jey walka, uważana w początku i w skutkach.* Pomiędzy licznemi pismami o grekach, nayważnieysze są: *Walka greków o wolność porzeciwko turkom, i Grecya i Grecy.* Pisma te wyszły w *Lipsku.*

Od brzegów Menu dnia 28 sierpnia. List z *Frankfortu* wyraża: „Listy ze *Stambuła* donoszą już o odpowiedzi Dywanu na *Ultimatum* Rossyyskie, ktore Baron *Strogonow* podał d. 17 lipca. Przy odeyściu wspomnionych listów dano ją ustnie; lecz Porta, unikając zapewne upokorzenia z powodu wyznaczonego ośmiodniowego terminu, przyrzekła dać ją dopiero za dwa dni na pismie. Obiecała jednak dopełnić wszystkich warunków, i niektóre z nich natychmiast uskuteczniła. Wypuszczono z więzienia *Danesi* i *Vasimoff*, za którémi Baron *Strogonow* nadaremnie się wstawiał; posłano ich jednak na pozor na wygnanie, z pozwoleniem atoli wrócenia w krótce do *Stambułu.* Uwolniono okręty rossyyskie od włożonego *ambargo.* Przyrzeczono wyprowadzić woysko z Xięztw Multan i Wołoszczyzny po przywróconey spokoyności, naprawić zburzone kościoły greckie i zaniechać prześladowania chrześcijan za wiarę. Twierdzi nakoniec Porta, iż tylko buntowników nie zaś chrześcijan karała, i na dowód w tey mierze przytacza niezwłoczne mianowanie Patryarchy greckiego na mieysce tego, którego stracić kazała. Czyli na tém przestanie Rossya, nie żądając rękoymi, i czyli Porta będzie mogła lub chciała dać tę rękoymią, są to zapytania, na które teraz jescze z pewnością odpowiedzieć nie można. Podczas ostatnich układów Barona *Strogonowa* w *Stambule*, nie tylko internuncyusz austryacki, lecz oraz poseł angielski, popierał dzielnie żądania dworu rossyyskiego. Życzyćby sobie należało prędkiego rozstrzygnienia. Wzmagaią się bowiem rozruchy w Turcyi. Słychać nawet, iż nie tylko żydzi zaczynają czynnie do nich należeć, lecz nawet, iż chrześcijanie z sobą wojują. Albańczykowie wyznający religią katolicką ruszyli przeciwko grekom, a grecy pozabijali katolików na wyspie *Tino.* (Gazeta berlińska, z której powyższy artykuł wyjęliśmy, dodaje, iż według godnych wiary prywatnych wiadomości, odebranych w *Berlinie* d. 31 sierpnia, Porta przyjęła całkowicie podane przez Rossyą warunki, i że z tego powodu nie przyydzie zapewne do woyny.)

Zapał za sprawę Greków okazuje się wszędzie za granicą. W wielu krajach trudnią się utworzeniem greckich legionów, z czego pomyślnego skutku spodziewać się można.

Kassel dnia 23 sierpnia. Gazeta dworska tuteysza umieściła co następuje:

Do przyjaciół Grecyi i ludzkości w kraju Heskim.

„Nikt o tém wątpić nie powinien, że i między nami znaydują się szlachetne umysły, życzące szczęśliwego skutku planowi podanemu przez profesora *Krug* w *Lipsku*, względem utworzenia towarzystw posiłkowych dla greków. Któżby z ludzi, mających czułe serce mógł bydź obojętnym na tyle oburzających okrucieństw, popełnianych na naszych braciach chrześcijańskich przez nieludzkich barbarzyńców, którzy przejęci dzikim fanatyzmem, cudzień coraz srożey objawiają szaloną swoję naturę turecką? Któż, chyba tylko ten, kto temu przedsięwzięciu nie sprzyja, powątpiewać będzie, że niepodobna jest uciemiężonym grekom udzielić pomocy? Któżby chętnie niechciał coś ofiarować dla wyrwania nieszczęśliwych greków z rąk szatańskiey dzikości, a przynaymniey dla obwiązania ran braterskich? Przyjemną zapewne będzie rzeczą dla wielu zpomiędzy nas, którzy łaozą się z grekami, już to przez uczucie wdzięczności, za udzieloną nam przez nich oświatę, już też przez braterską miłość, pochodzącą z jedney że religii; gdy im oznaymimy, iż niżey podpisany gotów jest zbierać składki na wsparcie uciśnionych Greków, ktore odda właściwemu towarzystwu, jeżeli się u nas na wzór innych krajów Niemieckich utworzy, lub w innym razie przeszle professorowi *Krug* do *Lipska*, który wspólnie z światłymi mężami użyje tych zasiłków pieniężnych na cel zamierzony przez ofiarujących. Kto zaraz daje, daje dwa razy: prędka tylko pomoc może ocalić.” podpisano L. *Collman* Proboszcz.

FRANCYA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Paryż, dnia 18 sierpnia.* Hrabia *Andezeno*, wielkorządca Sabaudyi, otrzymał od Króla naszego wielki krzyż orderu *ś. Ludwika* za chwalebne postępowanie w czasie ostatnićy rewolucyi w Piemoncie, przez co przyłożył się także do utrzymania spokoyności w południowych departamentach Francyi.

Jenerał *Bertrand* z rodziną swoją, tudzież Hrabia *Montholon* z kilką innemi osobami, przybyłemi z wyspy *ś. Heleny*, spodziewani są w *Calais.* Hrabia *Montholon* (jak słychać) chce się udać do wod akwisgrańskich.

Ludwik XIII oddał (jak wiadomo) Francyą pod szczególną opiekę Panny *Maryi.* Z tego powodu odprawiła się d. 15 b. m. uroczysta procesya do kościoła Panny *Maryi;* byli na niey Xiążęta i Xiężne rodziny królewskiey. Wszystkie domy przystrojono, a z okien powiewały białe chorągwie.

Poseł niderlandzki, Baron *Fagel*, układa się z ministrami naszymi o zabezpieczenie żeglugi na morzu śródziemném przeciwko korszarzom afrykańskim.

Onegday wieczorem otworzono tu nowy teatr opery, nierównie pięknieyszy niżeli był dawnieyszy.

Zwłoki sławnego *Kornela* spoczywają w kościele *ś. Rocha*, lecz dotąd nie miały żadnego nagrobku. Xiążę *Orleans* kazał więc temu znakomitemu wierszopisowi wystawić pomnik z tablicą marmurową, na którey jest napis: *Piotr Kornel, urodzony* w Rouen 6 *czerwca* 1606, *zmarły* w Paryżu 1 *października* 1684 *został pochowany w tym kościele. Pomnik ten wystawiony roku* 1821.

Drukują tu zupełny zbiór wszystkich biuletynow byłego wielkiego woyska francuzkiego we 4 tomach.

W *Metz* pociągniono do sądu 67mioletnią kobiétę, która mając 12 lat służyła w woysku na lądzie i morzu pod dowództwem *Luknera* i *d'Estaing*, a potém była trębaczem za rządu *Bonapartego*, i dostawszy się w niewolą wojenną została posłaną na Syberyą, zkąd przed 3ma laty wróciła do Francyi. Pokłóciła się z pewnym austernikiem. Sąd uwolnił ją, i dał jey wsparcie pieniężne z zebraney składki.

Monitor tuteyszy i *gazeta paryzka* umieściły artykuł o interesach Grecyi. Wyrażają w nim: „Nie możemy dosyć przypominać czytelnikom naszym, aby byli uważnymi względem doniesień z Turcyi. Większa część tych wiadomości, które przez liczne z sobą sprzeczności na niczém się kończą, pochodzi z Niemiec, gdzie

)1(

gazeciarze przyymują ślepo i rozgłaszają naywiększe śmieszności i bayki. Takiemi naprzykład są: wylądowanie do Grecyi *Józefa Bonapartego*, poselstwo do Xięcia *Komeniusza*, i plan oswobodzenia Grecyi podany przez pewnych dyplomatyków. Podobnież zmyślone są niektóre zwycięztwa, bitwy i zdobycia miast i krajów. Bitwa morska stoczona d. 18 lipca przy Dardanellach jest bajeczną: tak nazwane listy z *Odessy* i innych mieysc są także zmyślone. Trzeba się więc mieć na baczności."

(z *Gaz. Zusch.*) Gazety nasze wymieniają już trzy damy, z których na jednę może wypaśdź wybor do powtórnego ożenienia się Króla angielskiego: Temi są, młoda Xiężniczka *Esterhazy*, siostra Xiązęcia *Leopolda* Sax-Koburg, i Margrabina *Cunyngham*. Cała ta wiadomość zdaje się bydź bardzo niepewną, mianowicie co do Margrabiny, która dawno już za mężem.

NIDERLANDY.

(z *Gaz. warsz.*) *Bruxella, dnia 20 sierpnia.* Dnia 13 b. m. wyszło w *Antwerpii* obwieszczenie, iż skupianie się mieszkańców na ulicach i mieyscach publicznych jest zakazaném. Gdyby się za pierwszém wezwaniem urzędnika policyynego lub innego natychmiast nie rozeszli, lub gdyby się na niego targnęli, będą ukarani podług surowości praw.

Xiążę *Wellington* obeyrzał w tych dniach nowe twierdze nad *Mozą*, jako to: *Dinant*, *Namur*, *Huy* i *Mastrycht*. Oświadczył ukontentowanie swoje szczególniey z warowni *Namur* i *Huy*. Słychać także o umocnieniu *Gandawy*.

Gazeta gandawska zawiera następujący artykuł z *Bonn* pod d. 12 b. m.: „W skutku odezwy Barona *Dalberg*, wyjeżdżam za dwa tygodnie lub prędzey do Grecyi ze wszystkimi uczniami uniwersytetu w *Bonn*. Zbierzemy się w *Offenbach*. Polecono nas bratu *Ypsylantego* i bankieroni. Nie braknie nam pieniędzy. Pałamy chęcią walczenia przeciwko turkom. Słychać, że inne akademie podobnież myślą. Miarkujesz po tym liście, jak jestem wzruszony." (Gazeta berlińska, z którey ten artykuł wyjęty, nie umieściła podpisu).

WŁOCHY.

Od granic włoskich, dnia 11 sierpnia. Woysko Austryackie stojące w *Neapolu*, obozuje w nocy poza miastem. Jazda odebrała rozkaz, aby była zawsze w gotowości do wsiadania na konie; artylleryści zaś stoją ciągle przy działach swoich.

Gdy w ostatnich czasach rozeszły się w wyższych Włoszech rozmaite wieści o wdawaniu się Austryi do interesów Sardynii, przeto Król *Karol Felix* wydał w *Modenie* okolnik do wszystkich będących tam obcych ministrów, którzy go dworom swoim udzielili, i w którym wszystkie te wieści urzędownie są zbite.

Woysko piemontskie ma bydź zupełnie odmienione. Nazwiska nawet i mundury półków doznają tey zmiany. Dnia 21 lipca powieszono w *Genui* pewnego oficera sztabowego, który należał do powstania osady w *Alessandryi*. Powieszono oraz na szubienicy nazwiska 18stu nieobecnych woyskowych, którzy z znakomitych rodzin pochodzą. Zawieszona tablica obeymuje opis ich występku.

Wszystkie greczynki oddały kosztowne ubiory i stroje swoje na ofiarę oyczyźnie. Wszyscy prawie wyżsi oficerowie greccy nauczyli się woyskowości w *Odessie* i *Petersburgu*. Zpomiędzy oficerów francuzkich, udających się do Grecyi naywięcey jest takich, którzy służyli w artylleryi i korpusie inżynierów, a należąc do dawney dywizyi lewantskiey, umieją dobrze język Nowo-Grecki. Znakomici kupcy greccy w *Liwornie* okazują się dla nich hoynymi, i obmyślają im sposobność do odbycia zamierzoney podróży.

HISZPANIJA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Madryt dnia 6 sierpnia.* Wypadek, który się zdarzył podczas wjazdu Króla do *Madrytu* d. 3 b. m., nie był tak nieznaczącym, jak się zdawało. Właśnie kiedy Król jechał przez ulicę *Puerta de Sol*, niedaleko ztamtąd przy kościele augustyanów, wyleciała na powietrze machina piekielna, która gdyby była zręczniey ustawioną, mogłaby była 4000 osób nieszczęśliwemi uczynić. Zebrano kawałki machiny, podobney do pudełka blaszanego, w którém było dosyć prochu. Szczęściem wylecenie jey na powietrze nie sprawiło naymnieyszego nieszczęścia. Przestrach i tłok w pierwszey chwili był nie mały. Wiele żołnierzy będących na straży porzuciło broń i uciekło do domu. Dwie osoby podeyrzane uwięziono.

Hrabia *Torresmusquiz*, który z tuteyszey stolicy chciał uciec do Francyi, został schwytany, gdy jechał przez *Vittoria*.

(z *gaz. Zusch*) *Madryt, dnia 4 sierpnia.* Uwaga nasza zwróconą jest na wiele krain Europy, które nie używają jeszcze spokoyności. Po ukończeniu zapisów do pierwszey czwartey części nowey pożyczki, nastąpiła niejaka powolność, którey przyczynę nie brakowi kredytu (inaczey bowiém nie zebrałoby się tyle podpisów), ale przyjętemu sposobowi działania przypisać należy, który niezupełnie zgadza się z uchwałą stanów kortez.

Donoszą z *Kadyxu* pod 27 lipca: że w dniu tym rozpoczęło się nakoniec w *San Fernando* naoczne stawienie świadków przeciw oskarżonym o rzeź kadyxką. Akt oskarżenia zaymuje kilka foliałów.

SZWECYA i NORWEGIJA.

(z *Gaz. rysk. Zusch.*) *Christiania dnia 28 lipca.* Nie będzie może od rzeczy, wspomnieć o przymierzu, względem którego, podług gazet zagranicznych, miały się rozpocząć układy między Rządem naszym a Portą ottomańską. Ostatnia, jak powiadają, miała uczynić do tego propozycyą. Uważamy pogłoskę tę za nie mającą żadney zasady i za wymysł, który, przy teraźnieyszych okolicznościach, kiedy związek któregokolwiek z krajów chrześcijańskich z naykrótnieyszym prześladowcą imienia chrześcijańskiego, uczyniłby go nienawistnym i zasługującym na wzgardę w całem chrześcijaństwie, nie może pochodzić tylko od osób, chcących rzucić podeyrzenie na gabinet sztokolmski, i poniżyć go w obliczu całey cywilizowaney Europy. Nie rozumiemy też, aby pogłoska ta znaleśdź mogła przystęp u osób rozsądnych, byleby się zastanowić chciały, że polityczny stan rzeczy w ostatnich trzydziestu latach ośłkiem się odmienił. Ani dla Turcyi, ani dla Szwecyi, nie wyniknęłaby teraz z przymierza naymnieysza korzyść polityczna. Jakkolwiek ograniczoną bydź może polityka Dywanu, zawsze jednak widzieć musi, że przymierze ze Szwecyą nie strzymałoby katastrofy państwa ottomańskiego, jeśli ta ma nastąpić. Atoli gabinet sztokolmski nie wdałby się pod żadnym warunkiem do tego przymierza: nayprostszy bowiem rachunek polityczny jest dostatecznym do okazania, że to sprowadziłoby tylko ogrom nieszczęść na samęż Szwecyą, a nadto przyprawiłoby ją o utratę wszelkich praw do poważenia powszechnego.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 104.

Wilno dnia 31 Sierpnia 1821 roku v. s.

NEKROLOG.

Zbieranie wiadomości potrzebnych do opisu nekrologicznego o xiędzu Michale Dłuskim, Prałacie archi-diakonie katedry wileńskiey, kawalerze orderu Stey Anny drugiey klassy, wstrzymało dotąd ogłoszenie szczegułow życia, prac, i przy iotow tego męża. Jakowe szczegóły, gdy acz tylko w części uzbierane, smutna ta wiadomość umiesczoną została w Dzienniku wileńskim na miesiąc lipiec teraźnieyszego roku w Tomie II. N. 3; i przez Gazetę ninieyszą powtarza się.

X. Michał Dłuski, prałat, archidyakon kapituły wileńskiey, kawaler orderu ś. Anny 2giey klassy, urodził się r. 1760, w miesiącu wrześniu, na Podlasiu. Po skończeniu nauk w szkołach drohiczyńskich i łomżyńskich, wszedł do seminaryum warszawskiego ś. Krzyża r. 1777, poźniey dla kończenia nauk do wileńskiego r. 1781. Zaraz po wyświeceniu się na kapłana r. 1783, użyty do boku biskupa wileńskiego, Xięcia Masalskiego, był kapelanem, sekretarzem i lektorem, do których obowiązków w roku 1785tym przydane miał pisarstwo sądów zadwornych. Zostawszy koadjutorem kanonii wileńskiey, zawsze przy tymże biskupie obowiązki lektora i sekretarza sprawując, odprawiał z nim trzyletnią podróż w Niemczech i we Włoszech; a po śmierci tego biskupa, był członkiem administracyi dyecezalney. Od roku 1795, audytorem przy biskupie wileńskim Kossakowskim, aż do jego śmierci r. 1808 zdarzoney. W roku 1800 został archydyakonem wileńskim. W roku 1801 otrzymał stopień doktora teologii w uniwersytecie wileńskim. Od roku 1808go przez trzy lata był officyałem: w tymże roku, na czas oddalenia się ostatniego biskupa za granicę, miał sobie polecony zupełny rząd dyecezyi, w tytule administratora, który to urząd przez 6 miesięcy sprawował. Przez dwa lata był prowizorem seminaryum dyecezalnego i komisarzem budowy kościoła katedralnego wileńskiego. Oprócz tych prac i urzędów w stanie swym i dyecezyi, jescze: w roku 1795 był w liczbie delegowanych do tronu Cesarzowey *Katarzyny II*, z prowincyi litewskiey, dla złożenia hołdu wierności; w tymże roku, za powrótem z Petersburga, deputatem na trybunał duchowny do Grodna; od ustanowienia kommissyi edukacyyney litewskiey r. 1796, aż do zamknięcia, był jey członkiem. W r. 1799 był powtórnie deputatem na trybunał w Wilnie. Od r. 1808 przez lat dwie zasiadał w radzie głównego seminaryum przy cesarskim uniwersytecie wileńskim. W roku 1810 zasiadał w komitecie, ustanowionym w Wilnie, dla wyśledzenia funduszów miłosiernych; w tymże roku mianowany kawalerem orderu ś. Anny 2giey klassy. Od roku 1812 był deputatem duchownym w sądzie głównym wileńskim 2go departamentu. W r. 1807 wielką był pomocą biskupowi Kossakowskiemu, w zaprowadzeniu i urządzeniu Towarzystwa Dobroczynności w Wilnie, którego sam był członkiem czynnym.

Wśród tych ciągłych zatrudnień urzędowych, nigdy nie zaniedbywał ś. p. Dłuski, ćwiczyć się w naukach i sztukach, już przez czytanie, już pisanie własne. W młodości, sposobiąc się do stanu duchownego, nabywał nauk, szczególniey powołaniu temu właściwych: różnych części filozofii, matematyki, prawa kościelnego i kraiowego, historyi i teologii. Języki łaciński, francuzki, włoski i niemiecki, gruntownie posiadał, i z równą łatwością używał ich w tłumaczeniu się ustném, jak i w pisaniu. Poźniey, własną ochotą i pracowitością zachęcony, niepospolitych uzbierał wiadomości w naukach przyrodzonych i technologii. Dzieł nie pisał; ale w ciągłém czytaniu znayduiąc rzeczy, prosto do użytku, w gospodarstwie domowém lub kraiowém posłużyć mogące, lub, co obchodziło imie narodowe; te opisywał, albo, na język oyczysty przełożywszy, ogłaszał w pismach peryodycznych. Takiemi były jego: *Uwagi krytyczne nad artykułem o Polsce, znaydującym się w 4tym tomie Jeografii powszechney Wiliamsa Guthrie.* Uwagi te z innemi postrzeżeniami, nad mylnemi i krzywdzącemi naród polski opisami, przesłał w języku francuzkim znajomemu P. Malthe-Brun, który wtenczas pracował nad dziełem *Obraz Polski;* a z jaką wdzięcznością przyjął ten uczony udzielone sobie uwagi, poprawiające błędy, których on w dziele swojém uniknąć starał się, zaświadcza list jego do ś. p. Dłuskiego pisany z Paryża d. 14 czerwca 1811 roku. W różnych latach Dziennika wileńskiego drukował ś. p. Dłuski: *Herder, człowiek stworzony jest do oczekiwania nieśmiertelności. O nowym sposobie prania za pomocą pary. Wiadomość praktyczna o robieniu różnego gatunku sérów. O sposobach zastąpienia niedostatku opałowego drzewa. O użyciu kapitałów na zakład krajowi pomocnych a właścicielowi pożytecznych i nader korzystnych fabryk. Nad artykułem w tymże dzienniku o obrazach Czechowicza, uwaga.* Oprócz wymienionych, różne jescze pisma Dłuskiego, bezimiennie lub pod imieniem przybraném, ogłaszane były, w Tygodniku wileńskim, w Pamiętniku magnetycznym i innych pismach warszawskich, lwowskich. Niektóre, już tłumaczenia, już oryginalne w rękopismach pozostały: *O wyższości Boileau* (niezupełne). Wyjątki z Pillera o Anglii (może dla własney pamięci zapisywane). W rękopismie także jest kilka kazań, które miał na różnych uroczystościach w kościołach wileńskich: z tych kilka w języku francuzkim, mianych z okoliczności wstąpienia do zakonu wizytek. Krótkie, lecz piękne, w duchu prawdziwie pasterskim, jest jego przemówienie do parafijan przy objęciu parafii, także w rękopiśmie. Prócz nauk umysłowych, posiadał ś. p. Dłuski w znacznym stopniu znajomość sztuk pięknych. W ręku przyjaciół zostają pamiątki jego własnych ćwiczeń w rysunku i malarstwie. Do wyzszych przymiotów umysłu, oraz pożytecznego używania nauki i czasu, łączył Dłuski w czynnościach swoich, dobroczynną czułość, ochoczą usłużność, rzetelną przyjaźń, oświeconą i roztropną gorliwość, miłość porządku, piękność z pożytkiem; chwałę w trwałości czynienia rzeczy pożytecznych zakładał. W majętności Rukoyniach, będącey funduszem archidyakonii: wymurował kościoł, na mieyscu spalonego w czasie woyny r. 1812; wystawił porządne zabudowania; piękny zaprowadził ogród; założył apteczkę domową, szczególniey do ratowania włościan w przypadkach choroby przeznaczoną, przyzwoicie w porządnych szafach umiesczoną; o byt dobry włościan troskliwy, od nichże do grobu ze łzami zaniesiony. Postać przyjemna była widocznym obrazem szlachetney jego duszy i miłego charakteru. Zakończył życie d. 10 kwietnia 1821 roku, z choroby, która skutkiem była złamania nogi w dniu 26 grudnia 1820, kiedy wysiadał do kościoła ś. Stefana, gdzie corocznie w dzień tego świętego, z uczynionego ślubu, miał obowiązek mszą wielką odprawiać.

Zastępca Rektora Uniwersytetu Jagiellońkiego.

Stosownie do reskryptu wielkiey Rady Uniwersytetu z dnia 14 sierpnia r. b. do L. 319 wydanego, podaje do wiadomości i ogłasza powtórnie konkurs na Katedrę Teologii dogmatyczney w tuteyszym Uniwersytecie wakującą. Konkurujący o tę katedrę winni złożyć w Kancellaryi Uniwersytetu opis swojego życia, udowodniając zaświadczeniami swoje nauki, dobre obyczaje i otrzymany stopień doktora Teologii; dołączą oraz Programa, według którego każden życzy sobie dawać lekcye Teologii dogmatyczney. Po złożeniu dowodów współubiegający się uwiadomieni zostaną o dalszém postępowaniu konkursu. Roczna pensya do wakującey Katedry przywiązana, wynosi

4000 zł. Terminem ostatnim do ubiegania się o wspomnioną Katedrę, jest dzień 14 października r. b. Krakow dnia 17 sierpnia 1821 r. Girtler—Jankowski Sekretarz Uniw.

T e l s z e.

Dnia 28 czerwca w godzinach po obiednich odbył się examen całoroczny uczniow szkoły Telszewskiey, przed rozpoczęciem którego, miał mowę Michał Gadon, uczeń klassy 6tey. Potém, zaczynając od nauki chrześcijańskiey, zdawały naprzód klassy wyższe, a potém niższe z przedmiotow sobie wykładanych, sprawę roczney pracy, oraz z języka: rossyyskiego, francuzbiego i niemieckiego. Piotr Butkiewicz Uczeń klassy 6tey, skończył popisy mową. JW. Baron Rönne, Marszałek powiatu Telszewskiego, dozorca honorowy szkół tegoż powiatu, oraz JW. Włodzimierz Gadon, b. Marszałek ptu Telszewskiego, przemówili do gości i uczniów. Zaszczycili ten akt bytnością swourzędnicy i obywatele oraz damy z powiatu i w mieście mieszkający. Naostatek: JW. Dozorca honorowy szkół, ogłosił imiona uczniów celujących w naukach, a ci są: z Klassy I: Astreyko Leon, Alexandrowicz Adam, Dargienowicz Romuald, Dobszewicz Józef, Gadon Leonard, Kudrewicz Kazimierz, Paszkiewicz Michał, Podegimski Antoni, Szałkowski Felix, z Klassy II: Bereśniewicz Józef, Czaykowski Józef, Gintyllo Józef, Jaroniewicz Leonard, Jassewicz Ignacy, Juszkiewicz Teodor, Kumpowski Maciey, Leszczewski Roman, Narwoysz Franciszek, Narwoysz Ignacy, Stankiewicz Piotr, Sosnowski Włodzimierz, Woytkiewicz Michał, z Klassy III: Bugień Ignacy, Buywen Paweł, Krzyżewicz Franciszek, Janikowicz Symeon, Jaksztowicz Józef, Jucewicz Józef, Lidziewicz Józef, Lawcewicz Franciszek, Mackiewicz Gasper, Mineyko Ignacy, Mickiewicz Stanisław, Nagrodzki Franciszek, Narkiewicz Jan, Pawłowski Tomasz, Proniewski Marcelli, Rukuyża Julian, Szmell Karol, Zmayiło Antoni, Zahorski Jan, Zalewicz Izydor, Zakiewicz Tadeusz, Zylewicz Jan z Klassy IV: Bużewicz Ignacy, Gintyłło Józef, Gintyłło Jan, Latukiewicz Jan, Lutyk Leon, Mickiewicz Jan, Pawłowski Franciszek, Rubażewicz Joachim, Syrutowicz Waleryan, Wołodkiewicz Franciszek, Zastarski Antoni. z Klassy V: Bernatowicz Onufry, Bertman Andrzey, Butrym Szymon, Butkiewicz Jakób, Jacewicz Benedykt, Kawpowicz Franciszek, Noreyko Ludwik, Rohulko Barnab, Szulpin Jan, Ważyński Michał, z Klassy VI: Butkiewicz Piotr, Gadon Michał, Ostrowski Alexander, Poruć Kazimierz, Proniewski Felix, Rubowicz Józef, Syrutowicz Wiktoryn, Szymkiewicz Ignacy. Zamknięto roczne prace naukowe, odśpiewaniem na podziękowanie Bogu, *Te Deum laudamus*, i rozdane świadectwa uczniom klass wszystkich.

Wolno Drukować F. N. Colański Czł. Kom. Cenz. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

Arenda domu.

1 Magistratura powszechney opieki Gubernii Lit. wileńskiey podaje do wiadomości, iż w terminach: 1szym 3go, 2gim 6go, i ostatecznym 9go następującego miesiąca 7bra, roku tego, będą w teyże magistraturze odbywać się targi, na trzyletnią arędowną tenutę domu ze znaydującym się przy nim kościołem dla składu pod nazwaniem ś. Tróycy, należnym do funduszu szpitala Sgo Jakuba; życzący za tém wziąć takowy dom w arędę, zechcą jawić się na pomienione termina do oneyże magistratury powszechney opieki, zostającey w pałacu JW. Cywilnego Gubernatora, z kaucyą odpowiednią roczney arędzie.

Inspektor nadworny Sowietnik Bernard.

Sądy Exdywizorskie.

1. Sąd taxątorsko-exdywizorski, za Remissą Sądu Ziem. ptu Upit. w folwarku Poszokinie W. Tadeusza Downarowicza, dla przyśpieszenia satysfakcyi jego wierzycielom, w komplecie poniższym zebrany, po rozwiązaniu wstępnych kwestyow przez wyrok akcesoryyny w dniu 12 mca julii; tego roku, jurysdykcyą swoją do miasta sądowego Poniewieza przeniósł, i na termin ostateczny rozprawy, dzień 15 oktobra idącego roku przeznaczył. Wzywa przeto wszystkich pretensorów W. Tadeusza Downarowicza Czesnikowicza, do stanności w powyższym terminie, gdyż w stosunku do praw, ammissya nie objawionych pretensyow, zapisaną będzie. Jan Olechnowicz Prez. Ziem Upits. i Exdywizor. Augustyn Kordzikowski Sędzia Ziem. Upits. Exdywizor. Franciszek Łopacinski Sędzia Ziem. Upits. Exd. Regent Jan Jasiński.

O ś w i a d c z e n i e.

1 *Excerpt oświadczenia Protokułu Potocznego Ziem. Ptu Wileńskiego w dacie niżey wyrażającey się zapisanego i tegoż czasu pod pieczęcią urzędową Ziemską tegoż Ptu stronie jest wydan.*

Roku 1821 mca augusta 27 dnia. Naysolennieysze oświadczenie przed Sądem i całą powszechnością, z boleścią serca jako oyciec zanoszę, iż syn moy Józef Krzycki oddany był przezemnie do kancellaryi Ziemskiey Wileńskiey na aplikacyą, gdzie mniey pilnując się swego obowiązku, nie tylko że dawane pieniądze na jego potrzebę bez celu potracił, ale też całą swą garderobę, bieliznę, pościel przez nas rodzicow dane pofrymarczył, a co większa jak się daje słyszeć oświadczającemu, że długi zaciąga i na one karty obligi wedwoynasob wydaje, kontrakta na kamienicy moje własne rozgłaszając, że oyciec nie żyje, zawiera i zadatki wzięte marnotrawi i różne niedorzeczności jak się daje słyszeć z krzywdą honoru poczynił; a ponieważ tenże syn móy Józef Krzycki żadnego funduszu własnego niemając, długi zaciąga i obligi wydaje, a gdy prawo statutu litewskiego w artykule 18 z rozdziału pierwszego lieralnie z konkludowało, że ani oyciec za syna, ani syn za oyca nie odpowiada, dla tego więc oświadczający się przez ninieysze zawiadamia, że kredyta zaciągane przez Józefa, Krzyckiego i wszelkie jego poczynione zdrożności do mnie i majątku mojego nie należą i o niczym wiedzieć niechcę; niech kredytujący onemu własney nie uwadze przypiszą; z tych więc okoliczności oświadczający całey powszechności uprasza i zastrzega, ażeby synowi mojemu Józefowi Krzyckiemu nicht i w żadnym względzie nie kredytował, w żadne kontrakta nie wchodził i nic mu niedawał w przeciwnym razie własney winie i nie uwadze niech raczy każdy sobie przypisać i przyznać, czyniąc zatym z uczuciem naybolesnieyszym takowe w aktach publiczne oświadczenie one dla lepszey każdego wiadomości do Kuryera Litewskiego podając, własną podpisuję ręką u tego oświadczenia podpis w protokule jest taki Kazimierz Krzycki por. woy. pol.

Correctum Filipp Suzin Z. W. Regent.

Roku 1821 mca augusta 27 dnia takowe oświadczenie może bydź do gazet Kuryera Lit. umieszczone poświadcza, Ziemski Ptu Wileń. Pisarz Józef Olszański.

P r z e d a ż.

1. *W domu Zawela na Zarzeczu pod Młynem, naydują się drążki parokonne i fajetom do sprzedania; życzący sobie jedno albo drugie nabydź, może się zgłosić do mieszkającego w tymże domie szynkarza Wolfa.*

U w i a d o m i e n i e.

1. *W aktach grodzkich powiatu wileńskiego, dnia 27 augusta roku bieżącego zapisane zostało oświadczenie, ze strony JWW. Maryanny Mielkiewiczowey Prezydentowey pierwszego departamentu gubernii mohilewskiey, Petronelli Narbutowey półkownikowey woysk polskich, Józefy Laskowiczowey Szambellanowey dworu polskiego, w odpowiedzi na remanifest JW. Jana Sobańskiego Marszałka powiatu mścisławskiego, w interessie sukcessyynym po ich matce.*

Wezwanie pensyonarzy.

2 Od Rządu obwodu Białostockiego 2go oddziału niniéyszém ogłasza się: ponieważ niżey wyrażone osoby, przez kilka już lat niezgłaszaią się dla odebrania pensyi i kompentencyi podług rozpisania byłey expedycyi dochodow Państwa, do wypłaty z tego Rządu co rok naznaczonych, a mianowicie: A) Odstawni byłych woysk pol. porucznicy; Maciey Rybiński, który służył w drugim połku Litewskiey lekkokonney kawaleryi; Michał Szaniawski który służył w tym konnym strzeleckim połku, Jerzy Sochacki który służył w 2giey brygadzie wielkopolskiey kawaleryi, i Adalberd Zastocki który służył w téyże kawaleryi, którym naznaczono pensyi każdemu na rok po ru. 54 sr. B) Szlachcianka Hismeka, którey, za odebranie w czasie pruskiego tuteyszego Rządu woytowstwa Załuskiego, w powiecie Bielskim znaydującego się, naznaczona corok opłata kompentencyi po 79 rubli 36 kop. sr., i C) byli w woysku rossyyskiem: odstawny z połku mariopolskiego huzarskiego, podoficer Maciey Borowski, któremu naznaczono pensyi po 8 rubli 24½ kop. i uwolniony z połku litewskiego ułańskiego także podoficer Józef Malinowski, któremu naznaczono pensyi po 18 rubli 42¾ kop. assygn. na rok; zatem Rząd obwodowy przez niniéysze uwiadamia ich, iż jeżeli kto z nich do odebrania wyrażonych pensyi i kompetencyi, na termin naznaczony Ukazem Rządzącego Senatu dnia 24 julii 1783 roku, to jest: znaydujący się w Państwie Rossyyskiém w ciągu jednego roku, a będący za granicą w ciągu dwóch lat, niezgłosi się, lub plenipotentów z przyzwoitemi świadectwami o mieyscu swojego pobytu i życiu nie przyślą, w takiém zdarzeniu, asssygnowane dla nich pensye i kompetencye, na mocy Ukazu Rządzącego Senatu 1806 roku maja 25 dnia, będą przyłączone do summ kaznaczeystwa Państwa. Miasto Białystok, dnia 19 augusta 1821 roku.

Rządu Obwodu białostockiego 2go oddziału Sekretarz, Radca tytularny, Ludwik Lachowicz.

Przedaż.

Od Mińskiego gubernialnego Rządu ogłasza się: iż w tymże Rządzie będzie przedawać się z publicznego targu za niepłacenie przez mieszczanina Radoszkowskiego, żyda Leybę Rubena, skarbowego długu, drewniany tegoż Rubena dom, z placem i wszelkiemi do niego przynależnościami, znaydujący się w pcie Wileyskiém w zasztatném mieście Radoszkowiczach, oceniony do 960 rubli ass., z którego pobiera się rocznego dochodu 24 rubli, a w lat dziesięć wynosi 240 rubli assygnacyynych; zatem życzący nabydź takowy dom, zechcą przybydź do tego Rządu na terminy: pierwszy dnia 26, drugi 27 mca septembra teraźn. 1821 roku, a trzeci ostateczny za trzy miesiące, licząc od dnia wydrukowania tego ogłoszenia w gazetach Sankt Petersburskich lub Moskiewskich, gdzie to później nastąpi. Za przybyciem życzących dla targów, będą im okazane opisanie domu i warunki. Dnia 20 augusta 1821 roku. Mińskiego gubernialnego Rządu. Sekretarz Felicyan Archnowicz.

Postanowienie Sądowe.

2 Postanowienie Sądu głównego Kijowskiego cywilnego Departamentu o naznaczeniu terminu Rozprawy ogólney JW. Alexandra Hrabi Chodkiewicza b. Senatora Kasztelana Jenerała woysk polskich z wierzycielami onego w guberniach Kijowskiey, Wołyńskiey i Mińskiey zamieszkałemi w dziele od sądu zjazdowo rozbiorowego na Rewizyą postąpionym.

Sąd Główny Kijowski cywilny Departament rozwiązując 1. raport Sądu zjazdowo rozbiorowego 2re prośbę w imieniu JW. Alexandra debitora, 3cie Powtórną proźbę w imieniu JW. Józefa w reprezentacyi opiekunow czyniącego Hrabiów Chodkiewiczów Braci, 4to i nakoniec Prośbę 3cią niektórych wierzycieli do Decyzyi swojey przyniesioney w samym wyrokowaniu następne wykreślił postanowienie. „Przykazali. Gdy ogromne dzieło Rozbiorowe JW. Alexandra hrabiego Chodkiewicza więcey z osimnastu tysięcy kart składające się w Guberniach Kijowskiey, Wołyńskiey i Mińskiey ułatwiane i na rewizyą przysłane w Kathegoryach likwidacyinych niemałey liczbie Kredytorow, a zaś w kathegoryi massy dla wszystkich razem jest interesującym i naznaczenie terminu do rozpoczęcia takowey Sprawy osobliwie dla strón odległe mieszkających jest konieczne potrzebne, tedy przychylając się do żądania tak pełnomocnika JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza jako też opieki JW Józefa Hrabiego Chodkiewicza nayznacznieyszego Kredytora i innych wyżey pomienionych Dzień 15 nowembra roku bieżącego dla rozpoczęcia tey sprawy naznaczyć i gdyby Wpis naypierwszy przed tym czasem doszedł, tedy do terminu wyżey oznaczonego zatrzymania w kontynuacyi zadeklerować. Oczem obwieszczenia przez Gazety Kuryera Litewskiego Plenipotentowi Massy dozwolić." Na oryginalnym Extrakcie z Departamentu Kijowskiego authentycznie wydanym podpisy urzędników następujące. „Protokuł podpisali Prezes Rohoziński, Sowietnik Alexandrowicz, Deputat Gruszecki, Pisarz Michałowski. (L. S) Ukaznye pieczatnye wziaty, Zgadza się z Protokułem świadczę Michałowski Pisarz Sądu głównego Kijowskiego Czytał Kazimierz Mieszkowski Archiwista Sądu głównego Kijowskiego." Zgodność z autenntycznym extraktem świadczę massy kredalney JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza J. W. pol. Sędzia Jan Zaleski.

---

2. Za Rozkazem JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI.

Wypis z protokułu Potocznego dekretu Sądu rozbiorowego fortuny JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza J. W. P.

Roku 1821 mca augusta 20 dnia. Sąd exdywizorski fortuny JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza J.W.P słuchał przedstawienia pełnomocnika massy pod liczbą 3cią do Sądu tegoż przyniesionego, z doniesieniem; iż termin w dniu 15 augusta idącego roku przybycie Sądu niniejszego do miasteczka Turca deklarujacy, przez Kur. Lit. trzykrotnie ogłoszony został; Sąd zaś na mieysce przeznaczoney juryzdykcyi, to jest w Gubernią grodzieńską, powiat Nowogródzki, do miasteczka Turca przybywszy, rozwinął już swoje działania, i już niektórzy wierzyciele Litewscy, wileńskiey i grodzieńskiey Guberniów do funduszów Turca i Solecznik hypotekalnie ubiegający się przysięgłą spełnili komportacyą, inni zaś, mniey wchodzący w scisłość własnego intessu, że uspiech jest ogólnym awantażem, a ten dusze wszystkich osób do kierunku massalnego wpływających zaymuje, zwlekać mogą przybycia swoje z dokumentami w sądownictwo niniejsze; czemu aby zapobiedz, a razem nadać fundament decyzyi sądowey, iżby o przybyciu w to mieysce sądowsm powtórnie wierzycieli litewskich zawiadomić, termin stawienia się dla tychże, ostateczny, nie daley jak po dzień pierwszy miesiąca 8bra idącego roku naznaczyć, i rezolucyi

zapaść mającey w Kur. Lit. ogłoszenia dozwolić prosił; Sąd zdecydował: chociaż o przybyciu sądowém na dzień 15 teraz. mca, augusta do dóbr exdywizyi uległych miasteczka Turca, wierzyciele massy kredal ey dostatecznie przez Redakcyą Kur. Lit. zowiadomieni będąc, w małey tylko liczbie z swojemi prawami dotąd postawili się, spoźnione zaś przybycie w większey liczbie tychże wierzycieli zapowiadać może zwłokę czasu i bezczynne przebywanie w tey prowincyi Sądu exdywizorskiego, zapobiegając przeto temu dla samychże wierzycieli szkodliwemu wypadkowi; o przybyciu sądowém do miasteczka Turca powtórnie wierzycieli do massy kredalney JW. Jenerała Chodkiewicza ubiegających się przez Redakcyą Kur. Lit zawiadomić, z ostrzeżeniem; iż jeśli ciż wierzyciele do dnia 1go 8bra idącego roku praw swoich za poprzedzającą przysięgą komportacyą nie złożą, tedy Sąd zapobiegając dalszey zwłoce w terminie właściwym zadeklarować upadek czyli amissyą niestawiącym się wierzycielóm w obowiązku zostanie. Czytano roku 1821 dnia 20 augusta. Zgodno z protokułem świadczę massy kredalney JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza J. W. P. Sędzia Jan Zaleski Podsędek Jan Józef z Dobry Dobrzański.

Z a p o z e w.

2 Na skutek dekretu dworzańskiey opieki Białostockiego i Sokolskiegoa Powiatów, przypozywają się ninieyszym przed tenże Sąd na naybliższą Kadencyą Sukcessorowie zmarłego w Białymstoku Erdmana Szulca Justic kommisarza potym adwokata z terażnieyszego swego pobytu niewiadomi jakoto: Edward i Franciszek bracia, Janetta i Emilia siostry Szulcowie i ich byli opiekunowie, mianowicie Johan Baur doktor medycyny na powództwo Kredytorów tegóż zeszłego Erdmana Szulca, Szczeghlnie Urodzonego Leopolda Behra przy odwołaniu się do uprzednich zapozwów żąda przeznaczenia Taxy i Exdiwizyi wszelkiego po zeszłym Erdmanie Szulcu pozostałego majątku, mianowicie Domu czyli Kamienicy w mieście Białymstoku na ulicy warszawskiey położoney, a to z powodu odłużenia go nad wartość, wystawienia teyże kamienicy na sprzedaż z publiczney licytacyi za poprzedzającemi o tym obwieszczeniami, zajęcia oney bezzwłócznie w administracyą Sądową, decydowania na zapozwanych i opiekunie ich komportacyi na regestrze wszelkiego rodzaju ruchomości po zeszłym Szulcu pozostałey z wyswieceniem summ, jeśliby jakie także po nim wczyjem ręku znaydywały się, a to zobowiązkiem przysięgi na rzetelność takowey komportacyi. Po uskutecznieniu zaś przedaży kamienicy i intractu tego komportacyi, wymierzenia urodzonemu Behrowi zupełney satysfakcyi w kapitalney jego 684 talarów czyniącey procentowey i Expensowey należności z funduszow dłużnika przez komportacyą wyświecić się mających nadewszystko z summy ze sprzedaży kamienicy zebrać się mającey, z usunięciem dalszych współ kredytorów i tego wszystkiego decydowania, co przy rozprawie wniesionym i dowiedzionym zostanie. Roku 1821 mca augusta 18 dnia.

U w i a d o m i e n i e.

2 Stosownie do ogłoszonego prospektu na dzieło muzyczne Rennera pod d. 20 czerwca r. b. dwie dalsze sztuki: 1) Variations sur un théme autrichien. 2) Rondeau facile pour le Pianoforte, wyszły z pod prassy sztycharskiey i wydają się prenumeratorom w xięgarni uniwersyteckiey u Józefa Zawadzkiego.

Wyjeżdża za granicę.

1. Do Królestwa Pruskiego i Saxonii wileński obywatel Leyzer Hirszowicz Brzozowicz z zięciem swoim Kiwelem Michelewiczem Szaperem na miesięcy cztery.

Obserwacye meterologiczne	Czas obserwacyi		Wysokość Barom.			Wys. Ther. Reau.		Wiatry	Odmiana w powiet.
	dnia 29	średnia	27 cal.	8,97	lin.	+14.33	stopni	Połudn. Wschodni	Pogoda
	dnia 30	średnia	27 —	8,7	—	+14,5	— —	Połud. Zachodni	Pochmurno
	dnia 31	godz. 6	27 —	9,8	—	+10,5	— —	Zachodni	Pochmurno

Wilno dnia 31 Sierpnia 1821 roku v. s.

Uwiadomienie.

2. Majętność części wsi Serechowicz w Gubernii Wołyń. Ptcie kowelskim sytuowana, z fortuny JO. Xcia Dymitra Czetwertyńskiego, B. P. S. G. D., 2go Gubernii Wołyńskiey; pod rozbiór wierzycielów oddany, JW. Graffowi Wincentemu Potockiemu w długu zł. 123,219 gr. 2 i szel. 2., sądem rozbiorowym, in satisfactionem wydzielona, jest do ustąpienia in toto; z tém samém prawem, jakie JW. Potocki ma sobie wyrokiem sądu rozbiorowego przyznane.

Sytuacya tey wsi znayduje się w dość wygodném dla spekulacyi mieyscu, od spławney rzeki Bugu, nie daley, jak od Włodzimierza Turzyska i Maciejowa mil 3, od Kowla mil 2, od Niesuchojeż mila 1.—Grunta przy dobrey uprawie, i nienadto mokrych lat, mogą dawać obfite urodzaje, pastwisk, i sianożęci jest dosyć, z których. przy troskliwem utrzymywaniu kanałow i rowow dla spadu wody od dawna tu porobionych, ale nieco zaniedbanych, można mieć wielkie korzyści, lasów; w proporcyą tey części jest podostatkiem, lecz są jescze młodociane, są atoli i do budowli zdatne, ale w niewielkiey obfitości, ludność tey części, ma dusz męzkich 114, i żeńskich tyleż, ma poddanych gruntowych ciągłych 31, pieszych 8, chałupników 2ch, odrabia pańszczyzny w całym roku ciągłem dni 5,228, pieszo dni 1083, płaci czynszu zł. 221 gr. 20,—Daje pod zasiew jesienny żyta kor. 16 gar. 8, chmielu kor. 32 gar. 16, kapłonów 25, kur. 80, jay sztuk 195 przędzy motków 195, z 66 ulów i barci pszczelnych, dzieli się pożytkiem miodu i wosku; tak w jesieni z podrzynania, jak i na wiosnę z podczyszczania, prócz czego; właściciel tey części, ma w arędzie karczemney i wietrznego młyna na roczny własny dochód zł. 238 gr. 11½ i na fundusz opłacenia podatków; kabakowego i ziemskich powinności zł. 292 gr. 21, w budowlach dla właściciela tey części wydzielono dóm pryncypalny w pośród obszernego dziedzińca z kilku pokojów wygodnych i sali składający się, zewnątrz cały tynkiem oprawny, wewnątrz w malarskie ozdoby przystoynie ubrany, w tyle tego domu jest officyna z kuchnią teraz nowo zbudowaną i staynią na kilkanaście koni, w bliskości tey oficyny znayduje się loch murowany, w połowie przedzielony murem, do właściciela tey części należący, część obszerney stodoły już teraz grubemi i wysokiemi forsztami, od innych części przedzielona, a na zsypkę ziarna, część wielka dobrze zbudowanego szpichlerza, przy tém obora na bydło dość przestorna, blisko przy domu mieszkalnym ogród z drzew fruktowych bardzo wybornych składający się, mający w kwaterach swoich, wyborne ananasowe truskawki, i specyalne hollenderskie szparagi, tudzież nie mało winnych krzewów w dobrym gatunku wydających już piękne grona. W témże ogrodzie są inspekta i mistbety od dawna założone, z których przy dobrym ogrodniku z niewielkim kosztem na okna i klosze szklanne, można miewać bardzo wczesne melony, kawony, i inne stołowe specyały, nadto: w témże ogrodzie jest drewniana pięknie w ośmiokąt zbudowana kaplica, w którey bardzo pięknego desenia, nie małokosztowych, dość wiele znayduje się obrazów, kaplica ta na stałym funduszu jest erygowana, i co tygodnia, jedna msza ś. przez Proboszcza Buryńskiego odprawiana w niey bydź powinna; ktoby więc życzył sobie nabydź za gotowiznę wyżey opisaną majętność, niech się raczy zgłosić do niżey podpisanego, bawiącego się teraz w Serechowiczach, ten zaś jako umocowany od JW. Grafa Wincentego Potockiego, obowiązany będzie o całym tym interessie złożyć naydokładnieyszą informacyą. Dat w Serechowiczach dnia 20 augusta v. s. 1821 Kolleski Sekretarz Józef Kaleczycki.

Sądy Exdywizorskie.

2. Roku 1821 miesiąca augusta 1 dnia. Przewodnictwem dekretu remissyynego w Sądzie Ziemskim ptu Nowogródzkiego na dniu 25 junii teraznieyszego 1821 roku zapadłego, taxę i exdywizyą majątku W. Wincentego Eweichiewicza przeznaczającego Sąd Jego Imperatorskiey Mości Taxatorsko-Exdywizorski w terminie na pierwszy zjazd tąż remissą przeznaczonym in fundo majątek Miratycz po Jesmanowskich na schedę W. Wincentego Eweichiewicza wydzielonego zjechal i juryzdykcyą swoją ufundowawszy komportacyą na WW. Eweichiewiczach wszelkiey ruchomości na regestrze dokładnie sporządzonym i różnego tytułu papierow stan majątku debitorskiego wyswietlić zdolnych w naturze przy regestrze również przez się lub plenipotenta podpisać się powinnym, zaś na kredytorach i pretensorach W. Wincentego Eweichiewicza obligow kredytow praw zastawnych kart i karteczek też pretensorstwo wyswietlić zdolnych na dzień 16 augusta 1821 r. do kancellaryi Ziemskiey Nowogrodzkiey z dwuniedzielną persystencyą dla wolney stronom za rewersami kommunikacyi przeznaczył, toż wymiar majątku Miratycz Pojesmanowskich pod rozdział na satysfakcyą wierzycieli dekretem remissyinym Ziemskim Nowogr. wyż datą wzmienionym oddanego komornikowi dopełnić zalecił i onemu iwentacyą sporządzić poruczywszy zjazd powtórny na dzień 4 7bra 1821 r. odłożył na którym terminie, ażeby wszyscy kredytorowie i pretensorowie W. Wincentego Eweichiewicza z udowodnieniem swoich dopominków po satysfakcyą przychodzili z powodu zakreśloney tymże dekretem Ziemstwa Nowogr. amissyi obwieścić przez trzykrotną w Kuryerze litewskim awizacyą tychże kredytorow i pretensorow postanowił.

Franciszek Wereszczaka b. Ziem. Nowogr. Prezydent Exdywizor. Konstantyn Haciski Ziemski Ptu Nowogr. i Exdywizyi Regent.

Konwikt.

5 Niżey piszący się, mając pozwolenie u Rządu Cesarskiego Wileńskiego Uniwersytetu na założenie Konwiktu w Wilnie, dla młodzieży uczący się w Gimnazyum przy Cesarskim Wileńskim Uniwersytecie; gdy już rok cały pełnił ten obowiązek z pożytkiem dla młodzi, ma teraz za powinność uwiadomić rodziców i opiekunów, aby się wcześniey zgłaszali z ulokowaniem na rok następny szkolny do niżey piszącego się, mieszkającego na ulicy Sto. Jańskiey w domu W. Woynicza, gdzie o porządku i rozkładzie czasu przepisanym od Rządu Cesarskiego Wileńskiego Uniwersytetu temu konwiktowi, o naukach w nim dawanych, wygo-

dach wszelkich do życia i innych warunkach powezmą wiadomość. 1821 roku sierpnia 11 dnia.

Krassowski.

P r z e d a ż.

3 Litewsko-Wileński gubernialny Rząd, z powodu kommunikacyi Wileńskiey skarbowey Izby, podaje do wiadomości: iż na dostawienie różnych produktów i materyałów do ustanowionego w Wilnie wojennego łazaretu na rok jeden i więcey, naznaczona została licytacya w wileńskiey skarbowey izbie w terminach 27, 29 7bra i 3go oktobra roku teraźnieyszego, a zatém życzący bydź uczestnikami w pomienioney licytacyi, zechcą jawić się na wyżey pomienione termina do teyże skarbowey izby z pewnemi kaucyami, odpowiedniemi trzeciey części zalicytowaney summy. Dat w Wilnie roku 1821 augusta 22 dnia. Sowietnik Wincenty Ławrynowicz.

Arenda domu.

3. Podług nastałey w Magistracie Wileńskim dnia 20 teraźn. mca augusta 1821 roku rezolucyi, ogłaszam: iż w terminach. pierwszym dnia 2. drugim dnia 6 i trzecim ostatecznym dnia 7 następującego mca septembra t. roku dom Exaktora Sobolewskiego w Wilnie pod N. 391. położony, w jednoroczną tenutę przez licytacyą in fundo tegoż domu uskuteczniać się mający zastanie wypuszczony, dla czego aby JPP. Ambienci z ewikcyami na pewność uiszczenia kontraktu do pomienionego Domu jawili się wydając w tém wszystkiém, ninieyszą awizacyą Dat. 1821 roku miesiąca augusta 21 dnia. Marcin Strauz Rad. M. Wilna.

O b w i e s z c z e n i e

3. Kurator massy JW. Grafa Baltazara Komorowskiego bywszego Prezesa Sądu Głównego Wołyńskiego Departamentu 1go i kawalera wszystkich kredytorów i debitorów teyże massy uwiadamia, że kondescencya rozbiorowa dawniey w mieście Jego Imperatorskiey Mości Zytomirzu sądząca się, na skutek Ukazu Rządzącego Senatu, przez rezolucyą Sądu Głównego Wołyńskiego Departamentu cywilnego, roku teraźnieyszego, dnia 5 kwietnia wypadłą do dóbr miasteczka Rozyszcz, z pokasowaniem wszystkich dzieł poprzedniczego Sądu w Zytomierzu nastąpionych, przeniesioną została, i Sądowi rozbiorowemu w Rozyszczach sądownictwo otwierającemu, dekret sądu Głównego r. 1818 dnia 13 maja wypadły, we wszystkim do skutku przyprowadzić nakazano, że tenże sąd rozbiorowy w miasteczku Rozyszczach roku teraź. dnia 24 maja dzieło swoje rozpoczął, dobra w administracyą oddał, i inne okoliczności załatwiwszy, każdemu kredytorowi zaprzysiądz komportacyą dokumentów przed naybliższym ich mieszkania sądem dozwolił, dla przyśpieszeniu zaś końca rozbiorowey sprawie na przyszłym terminie przyniesioną kategoryą zaocznie rozsądzać deklarował, aby więc nikt na zaoczność nie miał powodu żalić się (jeżeli jey podpadnie) przez ninieyszą gazetę uwiadamia z Zytomirza r. 1821 dnia 15 sierpnia. Antoni Stetkiewicz.

Dzierżawa 12letnia.

2 Rząd Obwodu Białostockiego niniejszym obwiesza, iż od dnia 1 miesiąca czerwca przyszłego 1822 roku, naznaczone do oddania w 12 letnią arendowną possesyą skarbowe dobra jakoto: w Białostockim powiecie Surażskiego amtu folwark Uhowo roczney intraty czyniący po 1325 rub. sr. w Bielskim powiecie Bielskiégo amtu folwark Pohreby po 425 rub. sr. i woytowstwo Pilik. po 150 rub. sr., Stołowackiego amtu woytowstwo Nałohi, po 6 rub. 15 kop. sr. i Plutycze po 12 rub. sr. Klenickiego amtu woytowstwa Krynica po 40 rub. 50 kop. sr. i w Sokolskim powiecie Słoykowskiego amtu folwark Radunin po 92 rub. sr. i Myza Trzcianno po 45 rubl. sr. Nowowolskiego amtu folwarek Zwierzany po 425 rub. sr. Janowskiego amtu myza Gabryelowszczyzna po 100 rub. ass. Kalmieńskiego amtu folwark Kamienno z Awulsem Miedzianowo po 3300 rub. sr. i folwark Rożanystok po 640 rub. sr.; mający przeto chęć wzięcia pomienionych dóbr w arendowną possesyą raczą przybydź z dostateczną prawną kaucyą w summie wypadającey z targów z 2 letniey intraty, do 2 wydziału Białostockiego obwodowego Rządu na licytacyą w następnych terminach 1, 28 września, 2, 27 października a 3 i ostatnim 7go dnia miesiąca grudnia roku teraźnieyszego 1821. Sowietnik Milewicz.

Sekretarz Kardynałowski.

Wezwanie kredytorow i pretensorow.

2 Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY Mości Samowładnącego całą Rossyą etc etc. etc.

Excerpt postanowienia Sądu Ziemskiego powiatu brzeskiego, za podaną prożbą i po nastałey na oną sądowego członka rezolucyi stronie potrzebującey urzędownie wydan roku 1821 miesiąca augusta 11 dnia. Roku 1821 miesiąca augusta 8 dnia, za uczynionym do sądu ziemskiego powiatu brzeskiego przez W. Władysława Budzynę Dawidowskiego adwokata subseliow brzeskich, plenipotenta JWW. Nosarzewskich wniesieniem, aby skutkiem dekretu remissyynego departamentu drugiego gubernii Lit. grodzieńskiey, w roku 1820 miesiąca marca 13 dnia zapadłego, zaawizować, pod amisyą rzeczy, wszystkich kredytorow i pretensorow zeszłego Jerzego Wielhórskiego aktualnego stanu konsyliarza do dóbr Kamieńca Litewskiego, w jakimkolwiek względzie dopominki swe stosować mogących, dopraszającego się. Sąd ziemski powiatu brzeskiego, przewodnictwem powyższego dekretu remissyynego postanowił wezwać i przez ninieysze ogłoszenie wzywa, wszystkich kredytorow i pretensorow zeszłego Jerzego Wielhórskiego, aby ci w przeciagu sześciu tygodni od daty niniejszey przed sąd ziemski brzeski stawili się i pretensye swe w onym z dowodami składali; w przypadku zaś uchibienia zakreślonego czasu, że już rzecz swą do poszukiwania wiecznie stracą; zapowiada. Jakowe obwieszczenie przez Gazety warszawskie i Kuryera Litewskiego po trzykrotnie iżby JW. Antoni Nosarzewski rotm. kawaleryi narodowey b. woosk pol. aktor proszącego swoim kosztem obwieścił poleca, i extraktami tę rezolucyą kancellaryi swey wydać dozwala. U takowego postanowienia podpisy urzędnikow następne. Prezes Ziemski Brzeski Józef Wygonowski. Puchniewski Sędzia Ziemski. Sędzia Ziemski Jan Byłczyński.

Zgodnie z postanowieniem żurnalném Sądu Ziemskiego Ptu Brzeskiego świadczę Jan Podgórski Regent Ziemski Ptu Brzeskiego.

N O W E D Z I E Ł A.

O Loice, Metafizyce i Filozofii Moralney Rozprawa, na skutek konkursu ogłoszonego przez Cesarski Uniwersytet wileński roku 1820 dnia 1go marca do katedry rzeczonych przedmiotów, napisana przez X. Anioła Dowgirda ś. p. magistra ś. Teologii Cena - - - - - - - - - - kop. 75